
[2008-19-RE](#)

CAUSA 2008-19-RE

Número de registre 276-2008. Recurs d'empara

AUTE DEL 15 DE JULIOL DEL 2008

BOPA núm. 57, del 30 de juliol del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 30 de maig del 2008, per la representació processal del Sr. Manuel Ruiz Pérez, contra la sentència del 27 de març del 2008 i contra l'aute del 15 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets fonamentals reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti aquesta empara, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que declari la retroacció de totes les actuacions processals al moment just anterior a dictar-se la sentència esmentada;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 30 de juny del 2008;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedents

Primer

El 7 de setembre del 2007, el Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual establí una sèrie de mesures sobre la guarda i custòdia d'una menor.

Segon

La representació processal del Sr. Manuel Ruiz Pérez, el pare de la menor, va presentar un recurs d'apel·lació i, el 27 de març del 2008, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va estimar aquest recurs i va revocar parcialment la sentència de primera instància en el sentit d'establir que la

menor podria pernoctar al domicili del seu pare un dia cada setmana, portant-la aquest a l'escola al matí següent, confirmant en tots els demés punts la sentència objecte de recurs.

Tercer

La representació processal del Sr. Manuel Ruiz Pérez va formular aleshores un incident de nul·litat d'actuacions per tal com, segons el seu parer, les decisions esmentades vulneren el dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, ja que no s'havien practicat totes les proves proposades i les que s'havien efectivament practicat no s'havien valorat adequadament.

Quart

El 15 de maig del 2008, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions.

Cinquè

El 30 de maig del 2008, la representació processal del Sr. Manuel Ruiz Pérez va presentar un recurs d'empara en què manifesta que s'ha vulnerat el seu dret a la jurisdicció, ja que, en primer lloc, la denegació de la pràctica d'una part de les proves proposades pel recurrent l'havia deixat en un estat d'indefensió per tal com havia causat que es dictessin resolucions que no havien pogut considerar tots els elements que s'havien exposat en el marc del litigi. En segon lloc, la interpretació de les proves realment practicades s'ha fet ultra petita.

Per acabar, la part recurrent demana al Tribunal Constitucional que admeti aquesta empara, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que declari la retroacció de totes les actuacions processals al moment just anterior a dictar-se la sentència esmentada.

Sisè

El 30 de juny del 2008, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional.

De l'examen de les actuacions es desprèn que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia s'ha pronunciat sobre tots els extrems i pretensions de les parts després d'efectuar una acurada valoració de les proves practicades i de decidir també sobre la pràctica de les altres, donant resposta jurídica a bastament i de manera suficient a totes i cadascuna de les pretensions plantejades.

El Ministeri Fiscal recorda que d'acord amb la doctrina jurisprudencial reiterada del Tribunal Constitucional, constitueix un error en la concepció del procés d'empara el d'entendre'l com un procés d'apel·lació o de cassació destinat a modificar la doctrina i les valoracions realitzades pels tribunals ordinaris en la seva funció constitucional d'interpretació de l'ordenament jurídic.

Fonament jurídic únic

Com s'ha exposat amb detall en els antecedents, el recurrent en empara al·lega que les tres resolucions judicials objecte de recurs han vulnerat el seu dret a la jurisdicció, proclamat a l'article 10.1 de la Constitució, per haver denegat la pràctica de part de les proves que va proposar i, en segon lloc, per haver valorat incorrectament algunes de les proves valorades (fet que qualifica com a valoració ultra petita).

Les dues pretensions incorren en una manca manifesta de contingut constitucional que obliga a la inadmissió a limine del recurs en virtut del que preveu l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

La decisió sobre l'admissió o denegació de la pràctica de les proves necessàries per fonamentar les resolucions judicials correspon en exclusiva als jutges i tribunals de la jurisdicció ordinària o judicial. Des de la perspectiva del dret a la jurisdicció, el Tribunal Constitucional tan sols pot enjudiciar si aquesta decisió s'ha adoptat de forma motivada i raonada, si les premisses fàctiques del raonament han incorregut en errors materials o fàctics patents i si la forma de raonar es pot titllar o no d'absurda des de la perspectiva lògica o jurídica.

En el cas aquí enjudiciat, la simple lectura de les resolucions recorregudes posa de manifest que la denegació no es basa en cap error fàctic i que es va motivar i raonar de forma no solament no arbitrària, sinó basada en el fet que els òrgans judicials concedien d'entrada la veracitat del que el recurrent volia provar, raó per la qual resultaven innecessàries. Es tracta, doncs, d'un raonament no arbitrari, que mostra a més que no s'ha produït la indefensió a la qual també al·ludeix el recurrent en algun passatge del seu escrit.

El mateix cal dir respecte de la denúncia relativa a la incorrecció de la valoració de les proves practicades. El recurs d'empara, que no és una tercera instància judicial, no permet al Tribunal Constitucional enjudiciar la correcció jurídica de les resolucions impugnades, ni consagra un hipotètic dret constitucional a l'encert de les decisions judicials. El control realitzat pel Tribunal Constitucional des d'aquest dret és un control merament extern que s'ha de limitar a comprovar si les resolucions judicials impugnades estan motivades, si incorren en algun error material manifest i si són lògicament o jurídicament irraonables; han d'evitar, però, qualsevol ponderació sobre la seva correcció jurídica. Doncs bé, en aquest cas és del tot evident que cap d'aquest retrets pot fer-se a les resolucions portades a aquest procediment d'empara.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2008-19-RE, interposat per la representació processal del Sr. Manuel Ruiz Pérez, contra la sentència del 27 de març del 2008 i contra l'aute del 15 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 15 de juliol del 2008.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Didier Maus

Magistrat